Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului

În duh de Bobotează Îmi las cuvântul peste pământ pe vatra neamului român și Mă împart cu el și mângâi cu el, că Mi-e dor de mângâiere, iar mângâierea Mea este omul, pe care l-am zidit ca să Mă mângâi cu el și de la el, și duhul mângâierii îl împart în zi de praznic de Bobotează, zi de amintire a arătării Mele Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, născut pe pământ din mamă Fecioară acum două mii de ani, și adeverit de mărturisirea Tatălui în zilele lui Ioan Botezătorul, înaintemergătorul vestirii împărăției cerurilor, odată cu mărturisirea cea de la Iordan a Tatălui Dumnezeu, Care a vestit din nor și a spus: *«El este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit»*, după ce Ioan, văzându-Mă venind spre el pentru botez, a spus mărturisindu-Mă: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii!»*.

În această măreață zi peste pământ și peste ape Eu Însumi Mă vestesc cuvânt peste pământ, Eu Însumi grăiesc despre amintirea zilei Mele de botez, când Duhul Sfânt Mângâietorul a adeverit, lăsându-se în chip de porumbel deasupra creștetului Meu, că sunt Fiul lui Dumnezeu, că sunt Cel așteptat de toată facerea, părtașă ea în ziua aceea la minunea de la Iordan, care M-a arătat odată cu mărturisirea Tatălui, și apele s-au mirat și au mărturisit tainic pe Dumnezeu primit de apa Iordanului, și apele mărturisesc de atunci și până azi pe Domnul venit pe pământ între oameni ca să le dea lor mângâierea Sa și ca să-Și găsească Domnul mângâierea și odihna pierdută la început, căci omul avea să fie mângâierea Mea, și de aceea vin cuvânt pe pământ și-i ies în cale omului și-i grăiesc Eu Însumi, o, că-Mi este dor de om, de mângâierea Mea Mi-e dor!

Pace ție, o, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Iată aici casa Mea, popasul Meu, altarul cel înnoit prin har, prin cuvântul lui Dumnezeu! Mă apropii în zi de praznic de Bobotează aici cu slujirea și spun peste ape cuvânt de sfințire odată cu voi, slujitorii Mei, odată să spunem, fiilor: Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, stau cu voi și petrecem amintirea cea de atunci, și apele se sfințesc an de an și sfințesc pe cei credincioși și statornici dragostei de Dumnezeu, fiilor, iar Eu învăț acum pe tot omul să se facă fiu al lui Dumnezeu, să învețe duhul mângâierii să-l împartă, și să aibă el lucrarea aceasta a bucuriei duhului, căci omul este fără de mângâiere peste el pentru că nu se face una cu Duhul lui Dumnezeu, măi fiilor.

Te caut, omule, te caută mângâierea ta, te caută Dumnezeu să te cuprindă în Duhul Său de Părinte și să te deprindă cu dragostea Sa și să te umple cu ea. Îmi este dulce cuvântul și venirea Mea după tine. Sunt plin de dorul Tatălui după tine, omule pribeag de Tatăl tău. Vin după tine și-ți grăiesc și te îmbiu să te faci fiu al lui Dumnezeu prin ascultare și să-L asculți pe El. Ia apă, ia cuvânt, ia duhul pocăinței în inimă și te spală de necunoștință, că vine Domnul la tine cuvânt și te cheamă la viață și la bucuria cea din cer, cu care vine la tine să ți-o dea! Nu este pe pământ bucuria, căci ea este din cer. Primește-L pe Domnul când bate să-ți dea din cer! Îmi fac cale cu cuvântul peste tine ca să te ajut spre Dumnezeu, Făcătorul tău. O, primește acest mare har și învață taina vieții, căci Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, și numai cu Mine poți avea acestea, numai lângă Mine, omule sărac de iubirea cea de la Dumnezeu a inimii tale.

O, țara Mea cea de azi, vin la tine cuvânt, vin de atâta vreme, țara Mea. Te binecuvintez în ziua aceasta cu duh de Bobotează. Îți mângâi trupul și sufletul și duhul, neam român. Te

port cu cuvântul Meu peste pământ și te mărturisesc că ești țara Mea cea de azi, și la care Tatăl Mă trimite cuvânt și cale a omului spre Dumnezeu.

Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, așa i-am spus omului. O, cum să fac să Mă crezi, omule? Cum să fac cu tine să te atrag, să te așez pe cale și să mergi pe ea, pe calea cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu cu mersul tău?

Te povățuiesc, popor român, să te întărești în credința cea din strămoși și s-o păstrezi cu sfințenie tot mai mult și să stai de veghe pentru credința ta și pentru faptele ei. O, nu e bine numai să știi voia lui Dumnezeu, ci s-o și faci, căci toată darea ta cea bună stă ascunsă în poruncile vieții, și nu este altfel calea cea cu viață pe ea. Iată, trebuie urmată calea, nu numai știută ea. Nimeni să nu te încânte că se poate altfel cu Dumnezeu pe cale. Ba, din contra, tu să veghezi pentru pașii vieții Lui peste pașii tăi, căci una este calea, și Dumnezeu se numește ea.

Pun har bogat peste apa de Bobotează. Să ajungă ea peste tot și să împartă binecuvântare și putere de viață cu Dumnezeu peste oameni, căci Eu, Domnul, aștept minunea întoarcerii omului la Dumnezeu, aștept așa cum omul așteaptă minuni de la Dumnezeu când îi este lui greu și rău pe pământ.

E praznic de Bobotează în cer și pe pământ, și se tânguiesc cu zgomot mare duhurile rele că sunt alungate de peste tot cu cuvântul rugăciunilor sfințirii apelor, cu duhul cuvântului Meu, cu duhul sărbătorilor Mele pe pământ, o, și cât aș vrea și omul să-l biruiască pe satana, să nu-i mai dea stat și odihnă acestui vrăjmaș ascuns ca să nu fie descoperit și gonit de om pentru lucrarea lui cea rea! De aceea, omule, te rog, te roagă Dumnezeu, nu-i mai da lui satana bucuria că nu faci tu voia lui Dumnezeu. Biruiește-l tu pe el prin voia Mea în tine, căci în cer este voia Mea, și tot așa să vadă acest vrăjmaș și pe pământ voia lui Dumnezeu lucrată de om. Inima curată din om poate să facă această minune, și este nevoie de această știință, de felul inimii curate, în care locuiește Dumnezeu cu omul, și prin care Se poate Domnul vedea în om cu lumina Sa, cu lucrarea Sa.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor din cetate, nu este om mai plin de suferință, mai chinuit înăuntrul său ca și cel care își ascunde pe cele dinăuntru ale sale, și care îl apasă mereu pe el.

Dar cine sunt și cum sunt cei cu inima curată? Sunt cei în care Se vede Dumnezeu cu lucrările Sale, sunt cei care împart lumină și căldură pentru suflete, sunt cei care se fac asemenea lui Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima și cu fapta vieții lor, sunt cei senini și statornici, și care zic cu căutare și cu dor: *„Dumnezeule al meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Îți este sete de Tine sufletului meu și suspină după Tine trupul meu, iar eu caut spre mila Ta și Te binecuvintez cu viața mea și îmi ridic mâinile spre Tine, căci Tu ești ajutorul meu”*.

O, nu tot așa sunt cei cu inima tulbure, și care-și fac rost de îndeletniciri fără Dumnezeu în ele și spun ei așa: *„Nu este Dumnezeu!”*, și zic aceasta după ce se urâțesc, nelucrând bunătatea și voia lui Dumnezeu și ascultarea de cuvântul vieții veșnice, o, și așa au pățit cei care s-au tras spre lături până ce și-au umplut gândul că n-ar fi Dumnezeu acest râu de cuvânt, care spală omul la inimă și la faptă și la purtare, căci dacă ar rămâne să creadă ei pe mai departe nu s-ar mai potrivi cu cei credincioși prin purtare, cu cei ce au grijă de pocăință, de stat în voile lui Dumnezeu cu credincioșie în toată vremea, cu inima curată în toată clipa și fapta, o, și se văd de departe cei ce nu au grijă de inimă curată în ei și în jurul lor apoi. Eu însă vin mereu și îl învăț pe tot omul cum se stă cu Dumnezeu, cum trebuie să se apropie de Dumnezeu și cum să meargă apoi, o, că nu se poate oricum să crezi că ești cu Dumnezeu dacă nu așezi peste tine poruncile vieții ca să stai în ele și să îngrijești de ele peste viața ta și să te căiești mereu de orice neputință pentru urmarea legilor vieții, și Domnul să te ierte prin

pocăința ta și să te ajute să biruiești de partea Lui ispitele care-ți încearcă ție credincioșia și mersul tău cu Dumnezeu.

O, ce frumos, ce duh de Bobotează revărs peste oameni prin învățătura Mea cea pentru viața omului cu Dumnezeu! Mă fac Păstor plin de mângâiere peste cei iubitori și veghetori pentru iubirea lor de Dumnezeu, dar Mă fac și Învățător peste cei ce nu dau să propășească, chiar dacă au cunoașterea legilor vieții și mersul cel sfânt cu Domnul. Cuvântul Meu vine să înnoiască, să trezească, să vegheze și să desăvârșească în om credința și viața cea în credință, iar cei ce se știu pe cale cu Dumnezeu, să ia aminte la pașii lor și să fie adevărați, cu inima înflăcărată pentru mărturisirea cea cu fapta vieții lor, căci adevărul cel din Dumnezeu nu locuiește decât în cei cu inima curată, și în a căror viață Se oglindește Ființa lui Dumnezeu și strălucirea Lui, mărturisirea lui Dumnezeu prin felul vieții omului credincios și statornic pe calea lui cu Domnul.

Vă strâng la piept, vă strâng în duhul mângâierii pe voi, cei ce slăviți și cinstiți lucrarea Mea în zi de praznic de Bobotează. Vă îmbrac în darurile credinței sfinte și vă vreau pe toți tot mai ascultători, fiilor strânși în bucheţel în sărbători aici, în cetatea cuvântului Meu. O, nu mai am popor mult la sărbători, căci prea mult s-au oprit pentru sine cei ce veneau, dar nu propășeau pe cale după sfaturile lui Dumnezeu scrise în cuvântul cu care învață Domnul.

Tot mai mult trebuia să se facă după voia Mea cei care doreau după Domnul, o, dar n-a fost așa, și multe dureri de la neascultarea lor M-au lovit și M-au slăbit pentru statul Meu în ei, căci au stat împărțiți și n-au găsit cu cale să asculte povața Mea cea pentru ei. Mă doare, îi doare și pe ei, dar neîmplinirea cuvântului Meu nu aduce altceva. Şi de aceea vă învăţ, fiilor rămași de partea Mea, întăriți veghea cea pentru împlinirea poveţelor Mele, căci vreau să rămân mângâierea celor ce ascultă de Dumnezeu pentru ca să le fie lor bine și să nu cadă din brațul Meu ocrotitor.

O, dar poate omul? Poate, fiilor, dacă are în el și în jurul lui lucrarea inimii curate pentru mersul lui cu Dumnezeu și depărtarea oricărui rău împins de satana asupra pașilor celor care merg cu Dumnezeu prin ascultare, fiilor.

Ioan Botezătorul stă la rând cu mărturisirea lui și așteaptă intrarea sa în carte lângă Mine.

Iar voi dați Domnului slavă, fiilor, în duh de rugăciune și de slavă.

O, împărțiți agheasmă, și să ajungă peste tot pământul român această sfințenie, căci Domnul te iubește, neam român, te iubește Domnul Dumnezeul tău pentru alegerea ta cea de la început și cea de acum două mii de ani ca să fii tu și pământul tău cortul Său de venire, plaiul cel pentru așternutul picioarelor Lui și ale sfinților Lui, căci Domnul vine la tine cu sfinții, precum este scris.

O, pace ție, țara Mea cea de azi! Te cuprind în duh de Bobotează, în Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și-Mi las darurile peste tine ca să înflorească slava ta cea de la Dumnezeu, și cu care voi bucura pământul tot și toate popoarele și limbile, precum este scris despre menirea ta cea de la Dumnezeu, Făcătorul tău.

Pace vouă, fiilor, și iar pace vouă, că ați așternut aici praznicul Bobotezei! Rămâneți mângâierea Mea, fiilor! Rămân și Eu mângâierea voastră, căci duhul mângâierii este lucrul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-01-2022